

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

Velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40
Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Tudi nekaj za naše državne poslance.

V Ljubljani 30. maja.

Ko je nedavno gospod Bilinski, predsednik naših državnih železnic, na svojem inspekcijakem potu mudil se v Trstu, stopil je k njemu, kakor je znano, načelnik društva „Edinosti“, gosp. Mandić naznaniti mu željo, katero goji slovensko in hrvatsko prebivalstvo, da bi se mu narodni jezik spoštoval v področju državnih železnic v njegovih krajih. Kako potrebni so bili ti koraki, kaže nam naslednji, z uradnimi akti dokazani slučaj.

Andrej S. v Kamniku naroča si redoma iz Trsta južnega sadja. Dne 11. decembra 1891. l. oddala je zanj Frančiška B. na železnici v Trstu več zabojčkov in vozni list se je glasilj „A sig. Andrea S. in Kamnik, stazione Kamnik via Laibach.“ Na voznom listu se je prijavila tudi vsota interesa za pravočasno doposlavev in je znašala vsota 30 gld.

Andrej S. je na to pač dobil avizo, ne pa o pravem času blaga in za to je napravil do generalne direkcije avstrijskih državnih železnic vlogo, v kateri je zahteval povračila, za to, ker se mu blago ni pravočasno poslalo.

Na to je dobil od generalne direkcije naslednje rešilo z dne 17. marcija 1892 št. 41.168:

In Erledigung Ihrer Ersatzreklamation für Lieferzeitüberschreitung bei einer Sendung Südfrüchte Sp. 1294 kg. Triest-Stein wird Ihnen unter Rückschluss des Frachtbriefes mitgeteilt, dass auf Grund des Ergebnisses der in dieser Angelegenheit gepflogenen Erhebungen das Verschulden an der späteren Ablieferung des Gutes der Aufgeberin desselben in Triest zur Last fällt.

Auf dem Frachtbriefe war ursprünglich Kamnik als Bestimmungsstation angegeben. Nachdem eine Eisenbahnstation **Kamnik nicht existiert**, musste der Frachtbrief bei der Aufgabe beanstandet werden, und wurde die Adresse vom Bestellten der Aufgeberin dahin abgeändert, dass als Bestimmungsstation Laibach angegeben wurde.

Die Sendung wurde daher nach Laibach expediert und gieng diese Station vollkommen korrekt vor, indem sie das Gut Ihnen nach Stein avisirte, worauf über Ihren Wunsch die Weitersendung desselben nach Stein erfolgte.

In Anbetracht dieses Sachverhalts können Ihre Ansprüche auf Entschädigung für Lieferzeitüberschreitung und der anderen von Ihnen erwähnten Kosten im Sinne des § 50 Punkt 4 des Betriebs-Reglements eine Berücksichtigung nicht finden.

Zoper to rešilo je Andrej S. vložil rekurz, a dobil je nanj od predsednika državnih železnic naslednjo odločbo z dne 12. maja 1892 št. 52.967:

Auf Ihre Eingabe vom 9. April 1892., womit Sie gegen die abweisliche Erledigung Ihrer Lieferzeit-Reklamation bezüglich einer Sendung Südfrüchte sp. 1294 kg. Triest-Stein rekurrieren, wird Ihnen unter Rückschluss des Frachtbriefes mitgeteilt, dass die Verzögerung in der Ablieferung fraglicher Sendung lediglich durch die ungenaue Angabe der Bestimmungsstation in dem Frachtbriefe seitens der Versenderin herbeigeführt wurde, da der publizierte officielle Name der Empfangsstation **nicht Kamnik**, sondern Stein lautet und die Aufgabestation Triest daher vollkommen berechtigt war, den Frachtbrief zu beanstanden und die Versandparthei zur Angabe einer anderen Bestimmungsstation zu veranlassen. Ihre Annahme, dass die Abnahme der Frachtbrief-Adresse durch die Station Laibach vorgenommen worden wäre, trifft nicht zu.

Ebenso war der Vorgang der Südbahnstation Laibach bei Avisirung des Gutes nach Stein reglementmässig begründet, da die von der Versenderin in Triest geänderte Adresse nach Kamnik, Station Laibach lautete, die Absendung des Gutes nach Stein daher nicht erfolgen konnte.

Nachdem auf Grund dieses Sachverhalts der Bahnanstalt ein Verschulden an dem erwähnten Anstande nicht

zur Last fällt und diesfalls die Bestimmungen des § 50 Punkt 4 des Betriebs-Reglements volle Anwendung finden, kann Ihrem Recurse gegen die hierortige Abweisung der gestellten Ersatzansprüche eine Berücksichtigung nicht zu Theil nehmen.

Kaj vidimo tu črno na belem? Tu vidimo, da generalna direkcija državnih železnic ne pozna mesta Kamnika in da v svojem področju ne pripušča rabe imena, katero je prvotno in od nekdanj lastno čisto slovenskemu mestu v vzhodni Grinova. Ako blagó odmeniš na voznom listu v „Kamnik“, tedaj se smatra, da je tvoja navedba nenatanna, tedaj te pozovejo, da moraš vozni list popraviti, da moraš slovensko ime prečrtati in nemško ime zapisati, — kajti, tako utemeljuje generalna direkcija, razglašeno oficijalno ime ni Kamnik, ampak Stein! Nedostaje nam besed, da bi izrazili svoje začudenje nad stališčem, katero je tu zavzela generalna direkcija. Po državnih železnicah, kolikor jih teče po kranjski zemlji, smo dosedaj vsaj to imeli, da so se nekateri razglasi priobčevali tudi v slovenskem jeziku. Kar se posebe tiče lokalne železnice iz Ljubljane v Kamnik, nahajamo v slovenskih razglasih vedno tudi slovenska imena postaj in zlasti velja to upravljanje za mesto Kamnik. Ako stopiš na železniško postajo Kamniško, zagledaš celo na prvem mestu kot oznamenilo postaje: Kamnik. Kako se vse to vjemajo s trditvijo v navedenih rešilih, rekše, da „železniška postaja Kamnik ne obstoja“, tega nočemo preiskavati. Mi se le odločno zavarujemo proti temu, da bi se slovenska krajevna imena tajila, odnosno, da bi se jih ne pripoznavalo v javnem prometu. Mi celo od privatnih železniških podjetij zahtevamo, da nam spoštujejo naša imena naših slovenskih naselbin. Tembolj pa smo tega upravičeni zahtevati od državnih podjetij, pri katerih imamo tudi Slovenci svoj zakoniti delež in svojo zakonito ulogo, pri katerih se vrhu tega lahko sklicujemo na enakopravnostni zakon, ki mora veljati tudi za državne železnice. Priobčeni slučaj sijajno kaže, kakšni nazori vladajo sedaj v vrhovnem vodstvu državnih železnic. Naloga je sedaj naših zastopnikov v c. kr. državnem železniškem svetu in pred vsem v državnem zboru, da nemudoma odločno protestujejo

LISTEK.

Štirinajst dnij v Toplicah.

III.

Nikjer se ljudje tako hitro ne sprijaznijo med sabo, ko po kopališčih. Od raznih strani so jih dovela pota, različni so jim poklici in različna veljava njihova v človeški družbi; a dasi se tudi prej nikdar videli niso, v kopališči so si takoj dobri znanci; dasi v svetu zavzemajo različne stopinje, v kopališči so jedna jedina „vodna zadruga“, obstoječa iz ven in ven enakopravnih članov. Po velikih, svetovnih kopališčih je pač tudi v tem oziru pokvaril že mnogo duh časa, po katerem človek „toliko velja, kolikor plača“; v naših domačih Toplicah pa, kjer je v veljavi stara vera, nov denar in pa — kisli cviček ostalo je v tem oziru pri lepih starih običajih.

Ne rečem, da bi o Topličarjih ne veljala tudi ona stara „quot capita, tot sensus“; nasprotno, nikjer ne sme vsakdor tako brez ovinkov povedati svojega mnenja o stvari, ki je na razpravi, ko tukaj. In tako se včasih uname prav živahna debata o najneznatnejšem tematu; toda prepira ni nikdar, ko da bi vsak prišel bil v Toplice s trdnim prepričanjem, da bi vsaka jezica ali razburjenost uteg-

nila zmanjševati zdravilno moč čudotvornega vrelca. To je menda tudi uzrok, da se vse nekako instinktivno izogiba vsakemu političnemu pogovoru. In tako vlada v Toplicah najlepši mir mej čitatelji „Slov. Naroda“ in „Slovenca“, „Wiener Tagblatta“ in „Laibacherice“, kateri listi so drug poleg druge razgrnjeni na bralni mizi.

Godbene kapele naše Toplice sicer nimajo; zato pa Topliške goste razveseljuje vsak večer mnogoštevilni zbor glasnih regljalk iz bližnje Sušice, v katere mlačni vodi morajo imeti nenavadno prijetno življenje. Vsaj tako je sodil moj Topliški prijatelj, ko sva lepega pomladanskega večera poslušala to oglašajočo godbo brezplačne Topliške kapele, iz katere je bil v rednih presledkih čuti mogočni glas kapelnikov: grrrah! „Glejte, izgled občudovanja vredne zadovoljnosti. Temu je uzor grab, jaz pa še pri zrezku na šparglje mislim.“ Malo je manjkalo, da me ni zadel mrtvoud o takem dovtipu; toda tolažil sem se s tem, da v Toplicah morajo biti tudi dovtipi vodeni.

Jednaki dovtipi napravljajo se tudi v gospodskem basénu, kjer se zjutraj ob šestih zbirajo Topliški gostje. Tu se razpravljajo razna — včasih celo silno učena — vprašanja; rešujejo socijalni problemi; kritikujejo najnovejše prikazni na slovatvenem polji; vodi pogovor o ženski emancipaciji in

o praktični reformi vseučiliških študij: — vse seveda tako plitvo, kakor je le v vodi mogoče. Včasih pa se improvizuje tudi pevski zbor, pri katerem mora vsakdor peti prirojeni mu glas. Ker utegne naključje nanesti, da se snidejo v basénu sami basisti, lahko si dobrohotni čitatelj misli, kakšen infernalen spektakelj lahko uprizorijo. Jaz sem se proti takemu atentatu na ušesno mrenico zavaroval vselej dobro s karbolovano vato. — Sicer pa moram reči, da je kopanje v Toplicah, kjer ne poznajo še tistih tistih tesnih beznic, katerim pravijo „kopališke sobice“ in kjer se ravna vedno še po zlatem nauku: „Kar je Bog združil, tega človek ne razdružuj“, ne samo koristno, ampak tudi jako zabavno in ne motim se, ako trdim, da uprav skupno kopanje prav zelo upliva na ono neprisiljeno občevanje gostov med seboj.

Predno končam ta svoj — recimo — panegirik na Soteške Toplice, moram vendar tudi še povedati, kakšne zabave in kakšni izprehodi so Topliškem gostu na razpolaganje. To je tem bolj potrebno, ker se v kopališči čuti vsakdo „procul negotiis“ in je torej prisiljen misliti, kako bi najprijetneje zapravlil tisti prosti čas, kar mu ga ostaja in katerega je vsak dan jako veliko. Seveda mora vsakomur biti največ vredno gibanje v prostem zraku. Zato mu je na izvoljo jako krasen, gosto zaraščen

zoper nameravane odstranitve naših slovenskih imen iz državno-železničnega prometa in da sploh skrbe za popolno našo enakopravnost tudi na tem polju. Principijs obsta!

Državni zbor.

Na Dunaji 28. maja.

Razprava o draginjskih prikladah državnim uradnikom bila je precej živa; vsi govorniki izražali so svoje simpatije za uradnike in zbornica vsprejela je tudi navzlic finančnega ministra ugovorom nasvet, da je dovoliti za draginjske priklade 1 milijon gld.; gotovo pa je, da gosposka zbornica te svote ne bode privolila, tako da vendar ne bode več razdeliti, kakor $\frac{1}{2}$ milijona gld.

Začetkom seje naznani predsednik, da se je konstituiral valutni odsek in volil načelnikom posl. Jaworskega, namestnikom pa Plenerja. Na dnevnem redu je nadaljevanje razprave o draginjskih prikladah.

Posl. Hoffmann-Wellenhof pravi, da je zgodovina te predloge dokaz, da nima parlament nikakega upliva. Govori o potrebi, da se izda službena pragmatika za uradnike, kažoč na afero Spinčić, katero bi v vsakem parlamentu zmatrali za vprašanje, tičoč se parlamentarnega sistema. Tu se pa godi prav narobe. Parlament podkupa sam svoj upliv. Vladno ravnanje gledé na draginjske priklade ne bo ugodno uplivalo na sodbo o avstrijskih financah in na državni kredit. Častnikom so se dovolile draginjske priklade. Za državne uradnike pa se skoro nič ne stori. Tudi predlagana svota 1 milijon ni zadostna. Govornik apeluje na vlado, naj uredi uradniške plače in naj ne pozabi diurnistov.

Posl. Fuss pozivlje vlado, naj poviša aktivitetne doklade, kjer je draginja, v kar je opravičena po zakonu z 18. aprila 1873. Sploh pa naj tirja vsako leto primeren kredit za draginjske priklade. Govornik vpraša, ali se bode vlada v gospodski zbornici zopet izrekla samo za prvotno svoto ter izreka svoje menje, da država ne vrši svoje dolžnosti, ako uradnikom nakloni le miloščino. Državni uradniki morajo biti pošteno plačani.

Finančni minister dr. Steinbach: Nasvetovana svota prouzročila bi računski deficit in to bi bilo sosebno sedaj jako nevarno. O stvari sami naj misli kdo kar hoče, to je gotovo: Odkar je bila predloga prvič v obravnavi, došle so pred zbornico valutne predloge. Avstrijski budget je pa vsled tega pod kontrolo vse javnosti, domače in inozemske. Pomislite gospodje, da želim vašega privoljenja najeti posojilo in kurs tega posojila je jako važna stvar. V tem hipu pa se predlaga nekaj, kar bode prouzročilo računski deficit. Zatorej ne morem prirediti stavljenemu nasvetu, ker ne morem prevzeti odgovornosti za eventualne posledice. Svota, katero je tirjala vlada, je nedostatna in pri prihodnjem proračunu storila bode vlada gotovo kaj več. S tem pa še vendar ne bo mnogo pomagano. Treba je sistematične ureditve uradniških plač, in ker bi se bilo ozirati tudi na služe in diurniste, prouzročilo bi to ogromne žrtve. Kako bode zbornica potem sodila

vso stvar, vem. Meni je prva naloga vzdržati red v državnem gospodarstvu, in to ni taka lahko kakor si kdo misli. Jaz ne morem prisiliti poslaniške zbornice, naj vsprejme nasvet gospodarske zbornice; ako se pa zbornici ne bodeta zjedini, potem bode stvar rešiti tako, kakor velevala ustava za take slučaje.

Posl. Lewakowski misli, da bi bilo uradnikom lahko pomoči, če bi vlada dotaknila se prebitkov. Revščina je zlasti mej uradniki nižjih kategorij jako veliko. Govornik predlaga dve resoluciji, vlada naj zgotovi načrt zakona, s katerim se uredi dohodki uradnikov najnižjih treh kategorij in pa podpore udovam in sirotam.

Posl. Masaryk nasvetuje resolucijo, da je daljnih 500.000 gld. dovoliti iz blagajniških prebitkov. Prav zato, ker se reguluje valuta, treba je zboljšati uradniške plače. Definitivno povišanje plač je neizogibna in nujna reč.

Posl. Wegl predlaga, naj se vsprejme brez premembe predlog budgetnega odseka, posl. Beer pa zavrača finančnega ministra, češ, to kar je govoril o deficitu, je prazno in neosnovano, ter predlaga dovoliti 1 milijon gld. za draginjske priklade.

Ta predlog se vsprejme v tretjem branji.

Posl. Biankini in tovariši interpelujejo ministrskega predsednika zaradi razmer hrvatskih izseljencev iz Dalmacije in Istre, kateri se v vedno večjem številu selijo v Ameriko in Avstralijo.

Prihodnja seja v torek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. maja.

Iz državnega zbora.

Valutni odsek začel je danes svoja posvetovanja. Vsled tega bodo ta teden samo dve zbornični seji, namreč v torek in v petek. — Poljski klub odposlal je posebno deputacijo k grofu Taaffe, katera je prosila, naj se razveljavi ukaz, da češkimi Sokolom, kateri se mislijo udeležiti sokolske slavnosti v Lvovu, ni dovoliti znižane vožnje. Grof Taaffe je izjavil tej deputaciji, da ukaza ne bode razveljavil, da ga pa ni izdal iz političnih ozirov, ampak zato, ker se bode pri državnih železnicah sploh odpravilo znižanje vožnih cen.

Nemci in vlada.

Vodja čeških Nemcev dr. Schmeykal govoril je te dni v Praškem „Nemškem društvu“ o političnem položaju. Z ozirom na mladočeški obtožni predlog je rekel, da je sicer minister grof Kuenburg obljubil, da bode vlada na svojo roko razdelila sodne okraje, da je pa pravosodni minister postavil se na drugo stališče, da namreč ničesar ne bode storil, če se dež. zbor ne bode izrekel. Schmeykal napadal je potem Staročeha, zlasti Riegra, češ, da so se usedli na svojo besedo in izrekel strah, da se ne bodo punkcije nikdar izvršile. Gledati nam je, da postane razmerje mej nami in vlado jasno, sicer se nam bode godilo tako, kakor Staročehom.

Volitve za hrvatski sabor.

Danes pričele so se volitve za hrvatski sabor. V 51 volilnih okrajih voliti je danes hrvatskim volilcem svoje zastopnike, katerim izroče mandat za dobo petih let. Večina poslancev, katere ima poleg virilnih glasov izbirati narod, bode torej voljena že

danes, prvi dan volilne borbe. Jutri voliti bode v 23 okrajih poslance, ostala dva dneva pa še v 14. Doba za volilno agitacijo bila je jako kratka. Od razpisa volitev preteklo je komaj 14 dni in še v tem kratkem času stavili so vlada in nje organi vse mogoče zapreke opoziciji. Zapirali so volilce in najboljše agitatorje opozicije, zaplenili se je volilski poziv stranke prava in pogostoma bili so tudi opozicijski časopisi, kakor smo to že omenili, zaplenjeni, če so se bavili z volitvami. Posledica tega pritiska vlade, ki je za sebe že davno prej vse priredila, je ta, da je jedna opozicijska stranka nastopila pot pasivnosti, druga pa je sicer vstrajala, a imale malo nade, da zmaga v nejednakem boji tako, kakor bi bilo mogoče, da so volitve res svobodne. O sedanjih volitvah se to pač nikakor ne more reči.

Vnanje države.

Papež in francoska republika.

Papeževa presija na monarhistične in republiki sovražne cerkvene dostojanstvenike francoske, ni še rodila pričakovanega sadu. Francoski škofje se nečejo udati volji papeževi, češ, sv. oče ima samo v cerkvenih rečeh ukazovati, v političnih pa nič. Cesar pa še niso storili duhovniki francoski, to je storil eden najodličnejših monarhističnih klerikalcev grof de Mun, odločen in politično jako upliven mož, ki je javno pristopil republikancem, češ: Na podlogi ustave storim vse kar velevala papež. Duhovščina je vsled tega močno potrta.

Italijanska kriza.

Pri volitvi novega predsednika izvoljen je bil znova dosedanji predsednik Biancheri, a pri dopolnilni volitvi v budgetni odsek izvoljeni so bili samo opozicijski kandidati. Jutri se začne razprava o budgetnem provizoriju, kakor hitro pa bode ta razprava dognana, razpustila bo vlada zbornico in razpisala nove volitve, katere se bodo bržkone vršile že dne 26. junija.

Dopisi.

Iz Ljutomera 26. maja. [Izv. dop.] (Občinske volitve.) Zadnjič ste že kratko poročali, da so pri letošnji volitvi v občinski zastop Ljutomerski zmagali v tretjem volilnem razredu Slovenci, v prvem in drugem pa nasprotniki. — Razmerje glasov je sledeče: V prvem volilnem razredu so dobili slovenski kandidati po 5, nasprotniki po 7 glasov, v drugem volilnem razredu prvi po 8, nasprotniki po 19 glasov, v tretjem pa po 83, nasprotniki pa po 50 glasov; — pri volitvi leta 1889 so dobili v tretjem volilnem razredu Slovenci po 73, nasprotniki pa po 46 glasov, v drugem in prvem razredu pa je bilo razmerje glasov jednako letošnjemu. Slovenci so si letos, kakor prejšnja leta odbornikom zvolili znane gospode Ivana Kukoveca, Antona Šlambergerja, Jožefa Gomilšaka in Ivana Vavpotiča, nasprotniki pa so si izvolili večinoma svoje prejšnje odbornike, samo namesto g. Florijana Michelitsch-a in Jožefa Nowaka sta izvoljena gospoda Franc Mauritsch, znani poštar tukajšnji in Aleksander Duller, c. k. davkar v Ljutomeru. Bila bi pa tudi grda nehvaležnost nasprotnikov, če bi bili na cedilu pustili svojega Mauritsch-a, ki že več tednov pred volitvijo ni imel miru ne po dnevi, ne po noči samih skrbi zavoljo volitve, in svojega Aleksandra Dullera, c. k. davkarja, ki je bil prav za prav komandant vse volilne agitacije nasprotne; ime-

gozd, kateri je Topliško upravitelstvo, pokore se navadi in zahtevam sedanjega časa, prekrstilo v „park“. Olepševalno društvo Topliško, katero je — kakor pravijo — unicum, ker jedna osoba reprezentuje predsednika, blagajnika in ostalo število odbornikov, dalo je v tem „parku“ napraviti nekoliko lepih, z belim peskom posutih stezic, na katere v najhujši vročini le redkokdaj posije kak solčni žarek. Izprehajati se po teh stezicah je torej po leti res prava naslada, katero pa povišuje še to, da vse te stezice vodijo — ne v Rim, ampak — k takozvanemu „rondeau-u“, kjer je postavljen ameriški ledenici podoben paviljon; v le-tem se toči ukusno pivo in neizogibni naš — „cviček lastnega pridelka“. Komur pa izprehoda po „parku“ še ni dosti, ta ubere svoje korake k pet minut oddaljeni ribiški koči ob zeleni Krki, kjer mu postrežejo s pijačo vinskega imena katera mu v želodcu zamori gotovo najnevarnejše bacile.

Izmej izprehodov po okolici najlepši je izprehod k beli, na prijaznem holmcu stoječi cerkvi na Cerovec. Pot vodi te vedno po košatem gozdu in je tako malo napeta, da se — hodeč celo uro — prav čisto nič ne upehaš. Prišedši vrh holmca odpre se ti pa prekrasen razgled po osonjnih vinorodnih brdih in lepih livadah, ki se ob rekah in potokih razprostirajo jednako zelenobaržunastim

preprogam. Gori ob Hmelniku in dalje na sv. Kumu, po drugi strani pa ob visokih Gorjancih izgubi se ti obzorje.

Nič manje priporočljiv je izlet k razvalini starega Turenskega gradu. Ako se pelješ po cesti iz Soteske v Črmošnjice ali iz Toplic v Podturen, ne moreš si predstavljati, da se sredi bujno zaraščenega in gostega gozda nad vasjo Podturen nahaja jedna najzanimivejših grajskih razvalin Dolenjske. Kacih deset minut hoda od vasi stoji namreč na prostranem skalnem robu z mahom in bršljanom zaraščeno zidovje starega gradu, kateri je moral biti precej obširen. Za tem zidovjem pa zija silno globok, lijaku podoben propad, v čegar dnu se nahaja večni sneg. Čudno mi je bilo pri srcu, ko sem po robkem kamenji splezal v ta prepad, iz katerega mi je pehtel nasproti ledeno mrzli zrak. Ko sem obrnil oči kvišku, prikazala se je slučajno na robu grajskih razvalin vitka postava cvetoče deklice in nehote mi je stopila v spomin pravljica o zakleti princezinji, kakeršnih sem mnogo slišal pripovedovati v svoji mladosti.

No — in sedaj še zabave. Nekateri ljudje pravijo, da ne more biti lepše zabave, nego je partija — taroka ali marijaža. Lahko, da ali — Bog mi greh odpusti! — jaz ne spadam mej nje. Le parkrat sem se angažoval pri taci partijah za

„komárja“ — dobro upoštevajoč § 1. igralskega zakona — a vselej me je od tega posla pregnal dolg čas. Vender pa tistemu, ki se rad zabava pri kartah, lahko izdam, da je mej Topliški gosti vedno prav mnogo taci, ki ne odobravajo mojih nazorov o tem načinu zabave.

Več pa jih je vsekakor, ki ljubijo gibanje in padanje — vseh devetero. Zato sta jim na razpolaganje dve keglijšči, katerih jedno se nahaja pri zdravilišči, drugo pa na griči. — Onim, ki imajo največjo zabavo v tem, da občudujejo prirodo, da opazujejo vse, kar se pod njimi godi, in da proučujejo žensko srce, kadar pride v območje — vojaške uniforme, vsem tem bode najprijetnejše posadati po par ur na dan na vrtu gostilnice na „Taboru“, kjer se toči poleg tega še dobro pivo in prodajajo najbolje — dišeči Olomuški sirčki.

Še bi imel o Toplicah povedati marsikaj, toda ta spis narastel mi je tako zelo pod peresom, da bodo vrli Topličanje morebiti sami budi, kajti ravna se — vsaj v praksi — po načelu, da se dobro stvar sama hvali. Zato sklepam, svetujé dragemu čitatelju, naj, ako je zdrav, Boga prosí nekoliko trganja, da se odtrga od svojega vsakdanjega posla in se prepriča, da je vsega tega, kar sem povedal jaz v proslavo naših Toplic, še vse premalo.

Montanus.

novanca bi pa morala biti tudi razžaljena, ko ne bi bila izvoljena onadva, ki sta bila nekaj posebno zaupna moža prejšnjega tukajšnjega glavarja, znanega barona Mac Nevina in delujeta po njegovih navodilih „in der schärferen Tonart.“

Kako so se nasprotniki zanimali in brigali za letošnjo volitev, posneti je iz tega, da so jim morali priti na pomoč in so tudi prišli na volišče njih pajdaši in prijatelji, kakor Osw. Hönigman iz Beča, Opelka iz Maribora, Hvalenc iz Ragone osebno; celo znani g. baron Mac Nevin, ki je bil v času svojega tukajšnjega službovanja kot c. kr. okr. glavar za svoje zasluge (?) izvoljen častnim tržanov od nemških 8 odbornikov izmed vseh 12 odbornikov, se je volitve udeležil, sicer ne osebno, pa po pooblaščenju, akopram v volilnem redu občinskem za Štajerskoj zastoj iščeš določila, po katerem bi smel častni tržan-občan voliti po kakem pooblaščenju. Pa c. kr. okrajnemu glavarju že mora znano biti, da se sme kaj takega vršiti. —

Da so se vsi tukajšnji uradniki, razun gosp. sodn. adjunkta Vedernjaka, volitve udeležili in razun dveh — volili nemške kandidate, si lahko mislite, tembolj, ker gosp. Aleksander Duller, c. kr. davkar, ni samo načelnik davkarije, on ima kot vzgojenec prejšnjega glavarja, g. Mac Nevina še zdaj jako odločilno in uplivno besedo pri tukajšnjem c. kr. sodišči in tudi pri c. kr. glavarstvu, katerega sedanjí načelnik se je tudi udeležil volitve in bi bil tudi glasoval — za koga, si lahko mislimo — ako bi ne bil zamudil časa, za volitev II. razreda določenega.

Občni zbor „Dramatičnega društva“.

V Ljubljani, dne 21. maja.
(Dalje.)

Tajnik gosp. A. Trstenjak nadaljuje v poglavitem:

Odbor se je resno baval z mislijo, kako osnovati dramatično šolo na taki podlagi, da bi učencem in učenkam bila zares prava dramatična šola, to je da bi nam iz te šole prihajalo potrebno število mladih igralnih moči. Odbor je izdal razglas, v katerem je povabil vse one, kateri bi se hoteli posvetiti dramatik, da obiskujejo dramatično šolo. Uspeh razgласa bil je glede na število oglašencev jako povoljen. Zglasilo se je koj nad 30 mladih dam in gospodov. Nekateri so se upisali izključno v dramatično šolo, drugi, zlasti dame, pa so se upisale le v pevsko šolo. Uspeh dramatične šole bil je, da jih je precej izstopilo, nekaj se jih je usposobilo za epizodiste, ostali pa so sestavljali komparzarijo. Veliko več sreče je bilo z damami pri zboru. Vse so se pokazale kot jako dobre pevke.

Na našem odru je gledališki jezik slovenski, vender mi je omeniti s posebnim zadoščenjem, da se je letos pelo na našem odru poleg slovenskega tudi hrvaški in češki. Vse to je veselo znamenje, vse to znatno pospešuje in omogočuje operne predstave. Društvo je namreč v prijateljski zvezi z intendencijo deželne gledališča v Zagrebu in z ravnateljstvom Narodnega divadla v Pragi. Od tu dobiva naše društvo ves notni material gotov in brezplačno na posodo, s čimer si prihranimo velike denarne stroške. Dovoljujem si torej predlagati, občni zbor naj izreče svojo iskreno zahvalo ravnatelju Nar. Divadla, g. Fr. Šubertu, in intendenciji deželne hrv. gledališča v Zagrebu. Isto zahvalo dolžni smo tudi češkí pisateljem, kateri so nam dovolili, da so se njih dela preložila na slovenski jezik in da so se predstavljala na našem odru, ne da bi zahtevali prevodilno nagrado in tantijeme.

Izmed onih, kateri so si posebne zasluge pridobili za slovenske predstave, omeniti mi je v prvi vrsti našega virtuozu gosp. Karola Hoffmeistera. Gosp. Hoffmeister je sodeloval pri pevskih skušnjah, sploh povsod, kjer je bilo potreba njegove izvrstne pomoči. Bodi mu s tem izrečena iskrena hvala na požrtvovalni naklonjenosti!

Podpirala nas je tudi vselej žurnalistika po svoji moči. Bodi i njej lepa hvala!

Za leto 1891 imelo je naše društvo podpore iz 1.) od dežele Kranjske gld. 3000. 2.) od mesta Ljubljane gld. 500 in 3.) volil nam je gosp. Fran Kotnik ml. 1000 gld. Za leto 1892 imamo: 1.) od dežele kranjske gld. 3000, 2.) od mesta Ljubljane gld. 1500. — Kakor se vidi, povišalo nam je naše stolno mesto letno podporo, in sicer dovolilo nam je 1000 gld. stalne letne podpore in vrhu tega še izredne podpore 500 gld. kot prispevek k

pripravam za nastop v novem deželnem gledališču. Ko se teh podpor hvaležnim srcem spominjamo in se je že izrekla zahvala slavnemu deželnemu odboru kranjskemu, ter slavnemu občinskemu svetu Ljubljanskemu, omenjam, da se je svoječasno tudi ostalim dobrotnikom izrekla pismena zahvala. Ker mora poleg dežele biti do razvitka slovenske dramatike največ našemu stolnemu mestu, zgoditi se bode moralo, kakor v drugih mestih, da bode tudi ono še z večjo svoto podpiralo slovensko gledališče. Ako bi namreč Dramatično društvo kot gledališko podjetje hotelo vsaj nekoliko uspevati, ter zadoščati svoji nalogi, moralo bi imeti še jedenkrat toliko podporo. Zategadelj upamo in tudi prosimo, naj bi nam bela Ljubljana bolj na noge pomagala.

Zadnji občni zbor sklenil je preuredbo pravil. Preurejena pravila predložila so se koj potem visoki c. kr. deželni vladi, katera jih je odobrila.

Za l. 1891 izdala se je narodna igra „Reveček Andrejček“, ki je natisnjena v 57. zvezku „Slovenske Talije“.

V preteklem društvenem letu posegla je smrt neusmiljeno v ne ravno veliko število članov našega društva. Zahtevala je tudi žrtve na polji naše dramatične književnosti. Dne 2. avgusta 1891 umrl je na Vrdu pri Vrhniki mlad rodoljub Fran Kotnik, dopolnivši šele 21. leto svojega življenja. Kako iskreno je bil vnet za slovensko dramatiko, pokazal je s tem, da je volil našemu društvu 1000 gld. — Dne 22. oktobra 1891 umrl je konservator Josip Pajsar v 26. letu svoje dobe. Josip Pajsar deloval je na našem odru še pred tremi leti, ko je odšel na Dunajski konservatorij, da bi se tam popolnoma izobrazil. Toda bolezen odtegnila ga je prehitro učenju. Pokojnik bil je nadarjen pevec. Našemu društvu je zapustil vso svojo zbirko opernih partitur. — Dne 19. decembra 1891 umrl je Vojteh Valenta. Sodeloval je pri našem društvu kot pevec, igralec, in pevovodja; nastopil je prvič dne 4. decembra 1867 v „Filozofu“ in l. 1868 je z Gerbičem in A. Pesjakovo trospev iz Donizetove opere: „Lucrezia Borgia“. Vojteh Valenta bil je pri osnovitvi našega društva in koj prvo leto za odbornika izvoljen. Ves čas bil je velik prijatelj našega društva, kakor se je v obče iskreno zanimal za naše umetnosti posvečene zavode. Žal, da nam je smrt prezogodaj odvzela prijatelja in pospeševalca slovenske umetnosti.

Dne 26. januarja 1892 umrl je Ivan Železnikar. Leta 1881, po Jurčičevi smrti, prevzel je uredništvo „Slovenskega Naroda“. Ves čas je kot žurnalist krepko podpiral naše društvo in njega težnje. Bil je književno zelo izobražen in je imel fin ukus. Bil je odbornik našega društva in je kot tak uspešno deloval. Poslovenil je burko „Danes bomo tiči“, ki se je prvič igrala l. 1873.

Dne 14. februarja je umrl Fran Cegnar. Mnogo je deloval na književnem polji, zlasti tudi na dramatičnem. Preložil je Schiller-jevo tragedijo „Marija Stuart“ in „Viljema Tella“, katerega zadnjega dela predstavljali so se odlomki na italijanskem odru Ljubljanskem že l. 1862 in potem po deželi. Preložil je tudi „Deboro“, ki je izšla v zbirki „Slovenske Talije“.

Dne 22. februarja 1892 umrl nam je Peregrin Kajzel. Per. Kajzel bil je izredno vnet za slovensko dramatiko. Deloval je na našem odru od l. 1867, in je zadnjič nastopil l. 1889. Bil je izvrsten komik in je s svojim izbornim igranjem mnogo pripomogel k razvitu slovenskega gledališča. Po smrti Plemenčičevi bil je povabljen v Zagreb k deželnemu gledališču, vender je raji ostal doma. Več let bil je odbornik našega društva. Dalje se nam umrli člani: Metod Pirc (21. decembra 1891), Radivoj Poznik (19. decembra 1891), Jakob Luckman (14. februarja 1892) in Anton Knez (30. marca 1892). — Zaslužnim pokojnikom: „Večnaja pamjat!“ (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Društvo „Narodni dom“ v Ljubljani) razposlalo je sedaj vabila na svoj občni zbor, ki bode prihodnji četrtek. K vabilu dodan je skupni prometni zaključek in pa bilanca koncem l. 1891. Aktiva znašajo 79.647 gld. 39 kr., a čistoimetje znaša 61.884 gld. 12 gld.

— (Gallusov koncert.) V spomin slavnemu našemu rojaku Gallusu (Handl-Petelinu) priredi „Glasbena Matica“ dne 8. junija koncert v redutni dvorani. Pri tem koncertu se bodo pele

izključno le skladbe Gallusove. Ob jednom bodo v redutni dvorani razstavljena razna dela slavnega skladatelja. Slavnostni govor pri koncertu bode imel g. Mantuani, tajnik historijskega oddelka na Dunajskem vseučilišču, mož, ki si je stekel že toliko zaslug s svojimi preiskavami o Gallusu. Program prijavimo v kratkem, o pomenu Gallusa v glasbenem svetu pa spregovorimo v jutrnjem listku.

— („Glasbena Matica“) obvešča vse gospe in gospodične pevke, da je skupna vaja vseh zborov za Gallus-ov koncert jutri, dne 31. maja, zvečer ob 8. uri v redutni dvorani ter jih vabi najuljudneje, da pridejo polnoštevilo.

— (Osobna vest.) Gosp. Vinko Prešern, c. kr. zemljemerec v Steyru, premeščen je v Velikovec.

— (Občni zbor Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva) vršil se je včeraj ob 9. uri dopoldne v magistratni dvorani. Navzočnih je bilo okoli 90 članov. Predsedujoči stotnik g. Doberlet je pozdravil gasilce in pozval društvenega tajnika g. Drelseta, naj prečita poročilo o odborgovem delovanju v minolem letu. Odbor se je trudil, kar največ mogoče, da pomnoži in popolni sicer jako bogato, a še vedno nezadostno orodje, zlasti pa je skušal dobiti novih cevij, ker stare so že močno pohabljene in ne vzdrže več močnega pritiska iz vodovoda dobljene vode. Društveni odbor obrnil se je torej do občinskega sveta, proseč podpore in le ta je takoj kakor vselej kadar se gre za gasilno društvo, dovolil potrebno svoto 700 gld., za katero je društvo nabavilo novih trdnih cevij. Posebno nujno potrebovalo bi društvo takozvano „Maginus-lestev“, s katero je moči rešiti ljudi in njih imetje tudi iz najvišjih biš. Te lestve si društvo ne more omisliti samo, ker mu nedostaje sredstev, upati pa je, da jo bode moči nabaviti, ker bode mestni zastop nekaj žrtvoval, nekaj pa se bode nabralo s prostovoljnimi doneski meščanov. Ker se ogenj naznanja s strelí raz Grad, izposloval je odbor pri c. kr. vojnem ministerstvu, da dobiva takšen strelni prah, ki močno počí, da se strel bolje sliši, kakor doslej. Vrh tega napeljal se je brzojav od malega stolpa na Gradu do poslopja g. Drelseta. To delo izvršila je firma Siemens & Halske. Prostori, kjer se hranijo gasilna orodja, so nezadostni in slabi. Mestni župan g. Grasselli obljubil je bil, da bode obč. svet pomagal društvu do lastnega poslopja. Načrt izdelal je mestni inženir g. Hanuš s pomočjo g. A. C. Ahčina. To poslopje zgradilo bi se zli na cesarja Jožefa trgu, kjer imajo sedaj perice svoja skladišča, ali pa v Vegovih ulicah, nasproti realki. Načrt se je že izročil mestnemu magistratu v potrdilo. — Udov šteje gasilno društvo 97, izstopilo jih je 19, umrli so 4, pristopilo pa je 8 novih. Pristopilo je tudi lepo število podpornih članov. K požarom bili so društveniki klicani 7krat, dvakrat pa so se sešli, ko se je ogenj napačno naznanil. Velika in častna naloga čaka gasilno društvo v novem deželnem gledališču, ker bode lepí tempel njemu v varstvo izročen. Poveljniki oddelkov in stotnik Doberlet ogledali so si že novo gledališče, ter izrekli svoje mnenje glede varstva, katero bodo prevzeli z veseljem. Zbor vzame to poročilo na znanje. Gospod A. C. Ahčin, društveni blagajnik, poroča, da je bilo dohodkov 3554 gld. 46 kr., izdatkov pa za 187 gld. 37 kr. manj. Premoženja ima zaklada 4 rente v vrednosti 400 gld. Gospod Rütting poroča za podporniški zaklad, da ima premoženja 6400 gld. srebrne rente in 623 gld. 99 kr. gotovine, naložene v hranilnicah. Računski pregledovalec g. Kalmus izjavi, da so računi popolnoma v redu in nasvetuje, naj se izreče blagajnikom zahvalo, čemur zbor jednoglasno pritrdi. Ko so storili vsi člani obljubo, vstopi župan Grasselli katerega pozdravijo gasilci s živahnimi živioklici. Stotnik g. Doberlet zahvali se županu, da je počastil zbor s svojo navzočnostjo, stori v njegovo roko obljubo, da hoče še dalje služiti prostovoljno v gasilnem društvu, izreka mu pa tudi iskreno zahvalo za njegovo res vsekdar gotovo podporo, katero naklanja gasilnemu društvu. (Glasno odobravanje.) Župan Grasselli izreče svoje zadoščenje, da je v času svojega poslovanja že mnogokrat imel za njega veselo čast pozdraviti to koristno društvo in upa, da bode gasilno društvo svojo 25letnico, srebrno poroko, kakor je rekel stotnik Doberlet, praznovalo v lastnem svojem domu, kjer bode dobro in trajno oskrbljeno vse gasilno orodje. (Burna pohvala.) Na predlog gospoda Schantelua izvoli se z vsklikom gospod

Doberlet zopet stotnikom; kot četni poveljniki izvolijo se po listkih gg.: A. C. Ahčin, Fran Schantel in Josip Gerber. Kot voditelji oddelkov gg.: Ludovik Stritzel, Anton Kavčič in Zürenstein. Kot zaupni možje v odbor gg.: Končar, Hinterlechner in Jordan. Za pregledovalce računov gg.: Kalmus, Leitgeb in Laheiner. Zapisnikarjem izvoljen je g. Drelac. Stotnik Doberlet imenuje po pravilih svojima pobočnikoma gg. Rütinga in mestnega inženirja Jaromira Hanuša. Župan Grasselli čestita gasilcem k izvolitvi, rekoč, da so si izbrali zopet prave, izkušene moše, kateri so v korist društva delovali že mnogo let in o katerih sme mestno starišinstvo uverjeno biti, da bodo poslovali v istem smislu i nadalje. (Burno odobravanje.) Potem, ko je g. župan mej živahnimi Živioklici odšel, sklene stotnik zborovanje.

— (Iz pred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Pri današnji prvi obravnavi zatožena je bila 30 let stara deklica Marijeta Skubic iz Litije hudodelstva detomora. Zatožba jo dolži, da je v noči 6. marca t. l. pri svojem gospodarju g. Batis-u porodila zdravo žensko dete, je zadušila in potem vrgla v stranišče. Zatoženka dejanje taji in pravi, da jej je otrok sam padel v stranišče in se zadušil. A priče izpovedujejo, da to ni res. Porotniki so vprašanje na detomor jednoglasno potrdili in Marijeta Skubic je bila obsojena na sedem let težke poostrene ječe.

— („Dolenjski Sokol“) v Novem mestu priredi binkočno nedeljo popoldne izlet v Trebnje. V gostilni pri „Rozmanu“ bode prosta zabava s petjem, godbo, telovadbo in drugim razveseljevanjem.

— (Kmetijska podružnica v Novem mestu) bode imela občni zbor v sredo 1. t. m. ob 2. uri popoldne v mestni hiši. Vspored: 1. Poročilo o delovanju in o računih. 2. Volitev novega odbora. 3. Volitev odposlanca k obnemu zboru c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani. 4. Nasveti za družbeni občni zbor v Ljubljani. 5. Raznoterosti.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Žužemberk) in okolico ima svoj občni zbor dne 1. junija t. l. popoldne ob polu 5. uri v prostorih šolskega poslopja v Žužemberku. Na dnavnem redu je poročilo starega odbora, volitev novega odbora in posamni nasveti.

— (Kmetijska podružnica za Žužemberk in okolico) hoče ustanoviti se. Vsi člani c. kr. kmetijske družbe kranjske v tem sodnem okraju, kakor tudi taki, ki hote k družbi pristopiti, vabijo se v prostere šolskega poslopja v Žužemberku 1. junija 1892 popoldne ob 5. uri na pogovor zastran ustanovitve te podružnice.

— (Za rešitev življenja) priznala je dež. vlada kranjska čevljarskemu učencu Alojziju Šuštersiču iz Žužemberka zakonito vsoto 26 gld. 25 kr. Rešil je šestletno deklico, ki je padla v Krko.

— (Kmetijska podružnica v Cirknici) imela je po podatkih občnega zbora dne 22. t. m., v preteklem svojem letu 62 članov, 275 gld. dohodkov in 358 gld. troškov. Poglavitna skrb jo je bila drevesnica, napravila pa si je tudi travniško brano in žitočistilni stroj.

— (V Varaždinske Toplice) došlo je do zdaj 67 strank s 137 osebami.

— (Na smrt obsojen) je bil pred porotniki v Celji vinar Franc Majcen iz Koračic v Ormoškem okraju, ker je umoril svojo ženo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 30. maja. Na mnogobrojno obiskani skupščini političnega društva „Edinost“ odgovarjala drž. poslanca Laginja in Spinčič ob splošnem burnem odobravanju na razna vprašanja. Njuno delovanje bilo jednoglasno odobreno in izrazila se jima je iskrena zahvala in neomejeno zaupanje.

Dunaj 30. maja. V valutnem odseku začela se danes glavna razprava o valutnih predlogah. Eim, sklicaje se na kolektivno izjavo mladočeske stranke, pravi, da je kovanje novcev vladarska pravica češkega naroda, atribut češke krone, in zahteva, da se napravi na novih denarjih grb češki, vsaj na tistih, kateri so namenjeni za Češko.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

28. maja: Marija Marinka, hišnega posestnika žena, 50 let. Opekarska cesta 14, kap.

V deželni bolnici:

27. maja: Franc Šifrar, delavec, 50 let, Intoricatio Satumi na chron.

28. maja: Elizabeta Varl, gostija, 57 let, Marasmus.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. maja	7. zjutraj	739.3 mm.	16.0° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	738.5 mm.	28.2° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.6 mm.	18.8° C	sl. svz.	jasno	
29. maja	7. zjutraj	738.0 mm.	19.0° C	sl. svz.	jasno	
	2. popol.	737.2 mm.	29.0° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.0 mm.	20.8° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 22.0° in 22.3°, za 4.7° in 6.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. maja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 95.95	—	gld. 95.85
Srebrna renta	95.50	—	95.55
Zlata renta	113.30	—	113.30
5% marcna renta	100.95	—	100.95
Akcije narodne banke	1000.—	—	1000.—
Kreditne akcije	320.25	—	320.75
London	119.40	—	119.35
Srebro	—	—	—
Napol.	9.49 1/2	—	9.49
C. kr. cekini	5.67	—	5.67
Nemške marke	58.50	—	58.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 141	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	186	—
Ogerska zlata renta 4%	110	70	—
Ogerska papirna renta 5%	100	90	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75	—
Kreditne srečke	100 gld. 188	—	—
Rudolfove srečke	10	24	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	154	60
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	237	50	—

Zahvala.

Slavna „Posojilnica v Ribnici“ blagoizvolila je tukajšnjima šolama podariti 20 gld. kot podporo revni šolski mladini. Za ta blagodušen dar izreka najsrčnejšo zahvalo
vodstvo ljudskih šol v Ribnici
dne 29. maja 1892.

Tomšič, učitelj.

Franjo Guštin, trgovec in posestnik v Metliki, daje v svojem imenu svojih otrok **Fraňa, Milana, Vladimira, Mirka in Anke** potrtega srca prežalostno vest, da jim je mili in dragi sin, oziroma brat, gospod

ANTON GUŠTIN

podčastnik c. in kr. domačega pešpolka št. 17 v Ljubljani

dne 28. maja ob 5. uri v jutro, v 22. letu dōbe svoje, nagle smrti prominol.

Sprevod bode danes dne 30. maja ob 4. uri popoldne iz garnizijske bolnice na pokopališče sv. Krištofa.

Sv. maše zadušnice darovale se bodo v Metliki pri treh Farah. (636)

Dragega pokojnika priporočamo v blag spomin.

Ljubljana, dne 30. maja 1892.

Vozne zvezke (Rundreise-billets)

najpripravnejše in najcenejše vozne karte sedajnosti, veljavne za vsak vlak, letne karte, prirejanje posebnih vlakov priporoča (413—6)

Jos. Paulin v Ljubljani

mejnarodna potovalna pisarna,

kjer je tudi o potovanju po celem svetu vse potrebno brezplačno pozvedeti. Za pismen odgovor naj se znamka priloži.

Garantirano pristen (635—1)

brinjevec

prodaja liter po 1 gld. 40 kr.

De Gleria v Dol. Logatci.

Kdor ga več skupaj naroči, dobi ga primerno ceneje.

Luskinina voda

in

Esprit-Bérénice

imata svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadajo lasje, ko bi se po vnanje na to uplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje bolezn, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toliščo in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom.

Vsak večer, predno se gre spat, pomoči se lasišče s to luskinino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrigne se „Esprit Bérénice“, ki krepeča lasne korenine.

Jedenkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. Razstopi naj se 50 gr. boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskinine vode stane 60 kr., steklenica Esprit-Bérénice 40 kr.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—1)

RAZGLAS.

S tem se otvori XVI. kralj. ogerska

DRŽAVNA DOBRODEJNA LOTERIJA

katero čisti donesek

se vsled najvišjega sklepa Njega ces. in kralj. apostolskega Velečastva z dne 8. januarja 1892 tako razdeli, da

dobi penzijski zaklad ogerskih žurnalistov 2 desetini, otroški vrt družbe „Marija Valerija“ v Székely-Udvarhely-ju, samaritanska komisija deželnega sanitarnega društva, Reško otroško zavetišče, fond, katerega je ustanoviti v podpiranje siromašnih uradniških udov in sirot, javna bolnica v Marmaros-Sziget-u, javna bolnica, katera se bode ustanovila v Temešvaru, Budimpeštansko občno poliklinično društvo in javna bolnica v Munkaču pa po jedno desetinko.

== Dobitkov je vseh vkupe določenih 3435 ==
in znašajo po nastopnem igralnem načrtu 160.000 gld., in sicer:

1 glavni dobiček	60.000 gld.	
1 dob. à 10.000 gld. vkup 10.000	10.000	
3 „ à 5.000 „ „ vkup 15.000	15.000	
10 „ à 1.000 „ „ vkup 10.000	10.000	
20 „ à 500 „ „ vkup 10.000	10.000	
100 „ à 100 „ „ vkup 10.000	10.000	

Žrebanje bode nepreklicljivo dne 23. junija 1892.

Srečka velja 2 gld. avstr. vred.

Srečke se dobivajo: Pri loterijski direkciji v Budimpešti (Pešta, Glavni carinski urad, polnadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, — skoro pri vseh poštnih uradih, — pri „Merkurji“ na Dunaji in pri organih za prodajanje srečk, nastavljenih v vseh mestih in večjih selih.

V Budimpešti, dne 1. aprila 1892.

(502—4)

Kralj. ogerska loterijska direkcija.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, I., Giselastrasse

št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz

št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1891. frank. 117,550.797.—

Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1891. 20,725.259.—

Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) 249,311.449.—

V poslednji dvanajstmesečni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za 61,372.000.—

novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah 1,728,184.555.—

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje

pri Guidu Zescho-tu.

(340—3)